

بسم الله الرحمن الرحيم

کلاس این هفته تدبر هم مثل همیشه با نکات خوب و مفید دوستان و پر از نکات کاربردی برای زندگی بود.

سوره ای که قرار شد در طول هفته با آن زندگی کنیم سوره مبارکه ضحی بود. سوره پیامبر روشانی علیه و آله السلام

طبق روای همیشه بعد از تأمل بر کلمات سوره، تفکر و سوال و گمانه زنی هایی توسط دوستان مطرح شد که به دستاوردهای
برخی از آنها اشاره می کنیم:

- اینکه خداوند در ابتدای سوره به پدیده ای سوگند یاد کرده اند حاکی از این نکته است که با تفکر بر روی این پدیده به نقش هدایتی آن پی ببریم (و الفحی و الیل اذا سجی)
- برخی از مردم درباره ارتباط خدا و رسولش گمانه های بدی دارند. در شأن نزول این سوره نیز آمده است که چند روزی به رسول خدا (ص) وحی نشد به طوری که مردم گفتند خدا با او وداع کرده است (ما ودعک ربک و ما قلی)
- پیامبر(ص) خواسته ها و آرزوهایی دارند که هنوز در دنیا محقق نشده است زیرا دنیا ظرفیت تحقق خواسته های پیامبر را ندارد (و للاخره خیر لک من الاولی)
- گویا رضایتی فراتر از رضایت های پیشین در انتظار پیامبر است (و لسوف يعطیک ربک فترضی)
- یتیم همچون نی می ماند که از نیستان جدا شده است یعنی انسانی که دنبال بازگشت به اصل خویش است با هیچ چیز دیگر به آرامش نمی رسد.
- یتیم بودن باعث می شود که انسان خود را بی سرپرست و بی پناه بداند، پس تا وقتی یتیم بودن خود را ابراز نکنیم چگونه به پناه الهی متصل شویم.
- پیامبر(ص) که اوج ثروت هستند، اوج نیاز هم می باشند (الم یجدک یتیم فاوی و وجذک ضالاً فهدی و وجذک عائلأا فأغنى)
- هر گاه بی سرپرست و نیازمندی را دیدی تو هم مانند خدا و پیامبر(ص) او را مورد طرد و خشم قرار نده و پناهش بده (فاماً التیم فلا تقهیر واماً السائل فلا تنهر)
- بازگو کردن نعمت های خداوند، استفاده های نو از نعمتها و تولیدات و کارهای تازه به ما توصیه شده است. (و اماً
نعمتك ربک فحدث).

با تدبر در سوره به منظور نزدیک شدن به غرض آن، به گزاره های تعقلی زیر دست یاقتیم:

- خداوند بندگانش را در پناه سرپرستی و هدایت و تأمین نیازمندیهای زندگی از سوی خود قرار میدهد و طعنه ها و دیدگاه های درست یا اشتباه مردم تاثیری در زندگی شان ندارد، ما هم به آن اهمیت ندهیم.
- پیامبر آن قدر در این سوره حضور دارند که انگار سوره ضحی، سوره پیامبر (ص) است.
- پیامبر همان کسی است که اوج نیازمندی خود را فهمیده و نیازهای همه جانبه اش را وجودان کرده و لذا در نهایت رشد و اعتلا و قوت و ثروت از سوی "رب خود" قرار گرفته است.
- به او امر شده که در ازای این پناه یافتگی، یاور بی پناهان باشد.

- اگر بر اساس توان ها و امکانات خود، مستقلا احساس پناه داشتن، علم و مال داشت و ... می کنیم، خود را درست نشناخته ایم.
- تا کسی به نیازهای حقیقی اش پی نبرد، از مأوا یافتن و هدایت بهره ای ندارد.
- یا باید ابراز نیاز کسی را حس کنیم تا بتوانیم به او کمک کنیم، یا کاری کنیم که نیاز خود را درک کند یعنی ابتدا با روش هایی ذائقه خاموش شده او را روشن کنیم.
- با دقت در نعمتها، تازه به تازه، نو به نو فهمی حاصل کنیم، به روش ها و رفتارها و خیرات نو دست پیدا کنیم.

این سوره به ما آموخت:

با هر مشکلی، نیازمندی خود را بفهمیم و دستهای خالیمان را به سوی خدا دراز کنیم.

درود بر آن مشکل و نیازی که چشم مرا بر فقر و نادانی و ناتوانی ام باز کند و دستم را در دست بی نیاز مطلق بگذارد.

قطره دریاست اگر با دریاست ورنه او قطره و دری دریاست.

پس: نترس از اینکه چرا تو به مشکل برخوردی؟ زندگی هم روز دارد و هم شب. و پس از هر شبی باز روزی دیگر در راه است. در اوج ثروت و نعمت و سلامتی و شکوفایی روز و در اوج شب تنهایی و تاریکی و معطلی و کاستی های شب، خدا تو را رها نکرده است. بی کسی و نیازمندی و حیرت راه گم کردگی خود را فریاد کن تا دستان پیامبر، دستت را بگیرد.



پخش کلیپ های جالب دوستان قدیم و جدید مدرسه یاریگر شیرین نزول سوره در کلاس بود. ملائکه خدا آثار و برکات بیشتری را از این سوره و سوره های دیگر قرآن برایتان بفرستند انشا الله.